MECIUL DE MARE TRADIȚIE AL FOTBALULUI ROMÂNESC: STEAUA—DINAMO

ÎNCHEIE A 34-a EDIȚIE A CUPEI ROMÂNIEI

Iată-ne la capătul unei noi ediții a „Cupei României" și, prin ea, în ajunul închiderii stagiunii fotbalistice 1970—71. Ca și anul trecut, în finală s-au calificat două vechi și puternice rivale, Dinamo și Steaua ; ca și anul trecut, această ultimă secvență din filmul, cu multe peripeții (ca de obicei...), al Cupei va da și semnalul pentru lăsarea cortinei peste scena fotbalistică, și tot ca anul trecut zecile de mii de iubitori ai fotbalului speră să asiste la o finală demnă de prestigiul Cupei și renumele celor două combatante.

Și sînt multe motive ca această dorință să se realizeze. Ultimele două formații din cele peste 2 300 care au luat startul în această a 34-a ediție a popularei competiții se bucură nu numai de o carte de vizită remarcabilă în fotbalul nostru, dar și de condiții de formă verificată în ultimele partide, care îndreptățesc multe așteptări. În plus, numără în rîndurile lor elemente tinere din cele mai voloroase, unele consacrate, internaționali reputați, altele, aflate în pragul consacrării. Cum **ambele echipe își au asigurată participarea într-o cupă europeană** (Dinamo ca echipă campioană, Steaua fie ca deținătoare a Cupei, fie numai ca finalistă, în ipoteza că trofeul va reveni dinamoviștilor) rămîne ca ele să rezolve o chestiune de prestigiu, de rivalitate sportivă.

SE RESPECTĂ O „LEGE" A SEZONULUI

Să privim finala de tradiție, Dinamo—Steaua, *în amsamblul finalelor de cupă națională din* Europa. *Constatăm că și fotbalul nostru se conformează unei „reguli" a sezonului : opune în competiția k.o. echipele de mare blazon ale țării respective.* „O utilă reconsiderare a cupei..." *remarcă celebrul gazetar italian* Aldo Bardelli *în comentariul său radiofonic de joia trecută, atunci cînd s-a știut că finala peninsulară o vor disputa* Milan *și* Torino. *În* Portugalia, *campioana,* Benfica, *a acordat o nouă revanșă rivalei sale de decenii,* Sporting Lisabona. *În* Olanda, *a avut loc tot o finală cu vechi rivalități,* Ajax-Sparta Rotterdam. *Campioana este în finală și în* Spania — Valencia *încearcă să dovedească superioritatea sa și în cupă în fața echipei devenită un fel de succesoare a* Realului *în materie de reprezentare internațională,* F. C. Barcelona. *Campioana a cîștigat cupa, se știe foarte bine, și în* Anglia, Arsenal *dovedindu-se de neînvins, în ciuda unui fotbal calculat, de tendință hererriană.* Steaua roșie Belgrad *s-a consolat cu marele trofeu al* Iugoslaviei *după „șocul* Panathinaikos" *și neta eliminare din lupta pentru titlu*

România *nu face, deci, excepție de la această lege a sezonului, care vede competiția—cupă revenită la mare cinste și interes.* Dinamo—Steaua, *finală de cupă, un meci care nu mai are nevoie de elogii. Noi știm ce spectacole ne-au oferit aceste formații chiar și atunci cînd ocupau locuri absolut neutre în clasament.* Dinamo *luptînd pentru event, un event pe care l-a mai reușit tot ea în ediția 1963—64 ;* Steaua — *și ea avînd la activ două eventuri (1951—1952) — formația — sprint a sezonului, indicată de forma sa și de multe dintre calculele hîrtiei (a cîștigat cu 2—1 precedentele două finale în compania aceluiași vechi rival...) drept favorita finalei 1970/1971.*

Lăsînd la o parte culori de tricouri, calcule, șanse, dorința noastră este ca în această ultimă scenă a stagiunii, care opune cu adevărat cele mai bune formații ale noastre, victoria să revină FOTBALULUI ADEVARAT, FOTBALULUI PE CARE ÎL AȘTEAPTĂ SUTELE DE MII DE IUBITORI AI LUI.

IARĂȘI, FAȚĂ'N FAȚĂ...

Dinamo-Steaua, o finală care apare pentru a 4-a oară pe marele tabel al cupei. **Lucescu** (în tricou alb) se va afla iarăși față în față cu colegul său din națională, **Sătmăreanu,** care urmărește, în fotografia noastră, reușita intervenție a portarului **Suciu.** Este a secvență din finala anului trecut.

PALMARESUL CUPEI ROMÂNIEI

Tabloul de onoare al popularei competiții, se prezintă astfel (în parante numărul echipelor participante, rezultatul finalei și finaliștele) :

1933/34 (65) :	RIPENSIA Timișoara	(5—0 cu „U" Cluj)
1934/35 (110) :	C.F.R. București	(6—5 cu Ripensia)
1935/36 (138) :	RIPENSIA Timișoara	(5—1 cu Unirea Tr. Buc.)
1936/37 (146) :	RAPID București	(5—1) cu Ripensia)
1937/38 (188) :	RAPID București	(3—2 cu C.A.M. Timișoara)
1938/39 (132) :	RAPID București	(2—0 cu Sp. Studențesc Buc.)
1939/40 (122) :	RAPID București	(2—2, 4—4, 2—2, 2—1 cu Venus)
1940/41 (65) :	RAPID București	(4—3 cu Unirea Tr. Buc.)
1941/42 (69) :	RAPID București	(7—1 cu „U" Cluj)
1942/43 (58) :	C.F.R. Tr. Severin	(4—0 cu Sp. Studențesc Buc.)
1943/44 (64) :	Neterminată	
1947/48 (133) :	I.T. Arad	(3—2 cu C.F.R. Timișoara)
1948/49 (176) :	**C.C.A. București**	(2—1 cu C.S.U. Cluj)
1950 (193) :	**C.C.A. București**	(3—1 cu Fl. roșie U.T.A.)
1951 (431) :	**C C.A. București**	(3—1 cu Flacăra Mediaș)
1952 (1 042) :	**C.C.A. București**	(2—0 cu Flacăra Ploiești)
1953 (1 380) :	FL. ROȘIE U.T.A.	(1—0 cu **C.C.A. București**)
1954 (1 839) :	METALUL Reșița	(2—0 cu **Dinamo București**)
1955 (1 896) :	**C.C.A. București**	(6—3 cu Progresul Oradea)
1956 (2 359) :	PROGRESUL ICO Oradea	(2—0 cu Metalul C. Turzii)
1957/58 (2 214) :	ȘTIINȚA Timișoara	(1—0 cu Progresul Buc.)
1958/59 (2 297) :	**DINAMO București**	(4—0 cu C.S.M. B. Mare)
1959/60 (2 378) :	PROGRESUL București	(2—0 cu Dinamo Obor Buc.)
1960/61 (2 832) :	ARIEȘUL Turda	(2—1 cu Rapid București)
1961/62 (2 615) :	**STEAUA București**	(5—1 cu Rapid București)
1962/63 (2 795) :	PETROLUL Ploiești	(6—1 cu Siderurgistul Galați)
1963/64 (2 898) :	**DINAMO București**	(5—3 cu **Steaua București**)
1964/65 (4 129) :	ȘTIINȚA Cluj	(2—1 cu Dinamo Pitești)
1965/66 (3 580) :	**STEAUA București**	(4—0 cu U.T. Arad)
1966/67 (3 398) :	**STEAUA București**	(6—0 cu Foresta Fălticeni)
1967/68 (3 449) :	**DINAMO București**	(3—1 cu Rapid București)
1968/69 (3 313) :	**STEAUA București**	(2—1 cu **Dinamo București**)
1969/70 (2162) :	**STEAUA București**	(2—1 cu **Dinamo București**)

Sînt numai 32 finale în 33 de ediții, pentru că cea din 1943/44 nu s-a disput din cauza războiului.

CELELALTE 3 FINALE DINAMO—STEAUA

1963/64 : DINAMO—STEAUA 5—3 (1—2)

Autorii golurilor : **Oct. Popescu 2, Nunweiller VI, Pircălab, Frățilă — Constantin 2, Creiniceanu.** Arbitru : **A. VAN DEN LEEUWEN** (Olanda).

DINAMO : Datcu (Uțu) — Ștefan, Nunweiller III, Nunweiller IV, Ivan — Petru Emil, Oct. Popescu — Pircălab, Nunweiller VI, Frățilă, Haidu.

STEAUA : Suciu (Eremia) — Georgescu, Jenei, D. Nicolae, Cojocaru — Pavlovici, Koszka — Sorin Avram, Constantin, Raksi (Voinea), Creiniceanu.

1968/69 : STEAUA—DINAMO 2—1 (1—0)

Autorii golurilor : **Voinea 2 — Dumitrache.** Arbitru : **A. BENTU** (București).

STEAUA : Suciu — Sătmăreanu, D. Nicolae, Hălmăgeanu, Vigu — Dumitriu III, Negrea — Pantea (Soo), Tătaru, Voinea, Creiniceanu.

DINAMO : Coman (Datcu) — Popa, Boc, Dinu, Ștefan — Gherghelt, Stoenescu — Pircălab (Sălceanu), Dumitrache, Nunweiller VI, Lucescu.

1969/70 : STEAUA—DINAMO 2—1 (1—0)

Autorii golurilor : **Voinea 2 — Dumitrache.** Arbitru : **GH. LIMONA** (București).

STEAUA : Suciu — Cristache, Sătmăreanu, Ciugarin, Vigu — Dumitriu III, Naom — Ștefănescu (Negrea), Iordănescu, Tătaru, Creiniceanu (Mirăuță).

DINAMO : Cavai — Cheran, Nunweiller IV (Stoenescu), Dinu, Deleanu — Sălceanu, Nunweiller VI — Pircălab, Lucescu, Dumitrache, Haidu (Both).

DORINȚE, SPERANȚE, PRONOSTICURI

Am cules în aceste zile, premergătoare finalei Cupei, cîteva păreri din tabere diferite: interesați și neutri, care ne-au vorbit de perspectivele acestei finale și au dat pronosticuri:

Ștefan COVACI antrenorul principal al echipei **Steaua :** „Există o zicală veche: „niciodată doi fără trei..." Jucăm pentru a treia oară consecutiv cu Dinamo și cum în primele două meciuri am cîștigat, de ce n-am confirma zicala la 4 iulie?..."

Gheorghe CONSTANTIN, antrenorul secund: „Finală grea. Dinamo și-a revenit. Sper că jocul va fi frumos și că... vom cîștiga".

Andrei SEPCI, antrenorul principal al Universității Cluj: „Am văzut în patru zile și pe Dinamo, la Cluj, și pe Steaua, la București. Comparîndu-le jocul, rezultă că — atît cît îți permite fotbalul cu capriciile lui — nu pot avea ca favorită decît pe Steaua. Este o echipă tînără, plină de talent, cu un joc combinativ în viteză, bine pregătită fizic, ceea ce-i permite să aplice un presing necruțător".

TRAIAN IONESCU, antrenorul principal al lui Dinamo București: „Nu mai este nevoie să spun că nu va fi un meci oarecare; va fi o întrecere deosebită între două forțe. Finala are, după mine, două mari fațete: una este aceea a atmosferei, a încordării, a duelului suporterilor; cealaltă este aceea a luptei propriu-zise din teren. Finala opune două promoții de jucători ale aceleiași generații: la Dinamo cei care au pășit peste pragul consacrării, la Steaua cei care vor păși cu siguranță peste el. Va fi un meci al ambiției. Abilitatea antrenorilor constă în a neutraliza efectele atmosferei și din a face din meci o întrecere sportivă în care să primeze fotbalul. Soarta meciului va fi în funcție de următorii factori: 1. refacerea potențialului fizic; 2. echilibrul nervos; 3. efectuarea a cît mai puține greșeli.".

Iosif VIGU jucător la Steaua : „Îmi pare bine că vom juca în finală cu Dinamo. Avem ocazia să ne revanșăm pentru cele două partide pierdute în campionat (0—3 și 0—1) și pentru... tot campionatul.

DOUĂ CLASAMENTE ORIGINALE

Iată două clasamente după numărul de cupe cîștigate:

Pe orașe : 1. **București 20 ori Cupa și de alte 14 ori în finală ; 2. Timișoara 3+4 ; 3. Arad 2+2 ; 4. Cluj 1+2.**

Pe echipe : 1. **Steaua — de 10 ori a cucerit Cupa și de alte două ori în finală ; 2. Rapid 7+3 ; 3. Dinamo București 3+2 ; 4—5. Ripensia Timișoara și U. T. Arad 2+2.**

Carnet

FINAL...

de EUGEN BARBU

A fost așa cum au prevăzut gurile rele : Progresul, cu tot efortul ultim, a retrogradat, după ce la radio, o țară întreagă a trăit iluzia unei răsturnări senzaționale de situație, în momentul în care U.T.A. înscria prin Sima al doilea gol C.F.R.-ului clujean. Suspansul a ținut 12 minute mari și late, dar ele au fost nemaipomenite, pentru că noi toți, care calculaserăm căderea iremediabilă a „bancarilor", uitasem că această „bătrînă doamnă" arădeană are „bîzdîcuri", mai ales cînd toată lumea se liniștește și-și vede de treabă. Pe urmă, a venit golul lui Lazăr Fanea și spiritele s-au potolit. Aflasem deci că echipa doctorului Rădulescu-Jumate se salvase în ultimul moment, în ciuda crainicului Mureșanu de pe Republicii care ceruse, auziți absurditate, să se taie firul cu Clujul, pentru că tranzistoarele din Dealul Spirii îl scoteau din sărite ! Rar am auzit ceva mai lipsit de logică pe calea undelor și ne întrebăm dacă nu cumva firi atît de susceptibile n-ar trebui trimise urgent la „ora copiilor", unde nu sînt atîtea emoții și tranzistoare.

În schimb, de pe Dealul Feleacului, vocea lui Victor Tudor Popa părea a spune : „Fiți liniștiți, copii ai durerii, nu ne lasă Nea Coco pe afară ! Calm, calm, balonul jos, că boaba vine !" Și boaba a venit. Finalul partidei a venit. Finalul partidei a adus prin radio atîtea elogii lui Lereter, Domide și Broșovschi, încît inimă rece să fi fost, ce zic eu !, inimă de piatră și tot n-ai fi clintit tabela de marcaj. Relatarea căpătase tonul semnării unui armistițiu, dacă nu a păcii generale. Gestul ridicării mîinii de către arbitrul Vlaiculescu devenise apoteotic. Urale, sărutări, flori nu știu dacă au fost, pentru că la radio nu se vede ca la t.v., dar ar fi trebuit să fie.

Așadar, acesta a fost finalul codașilor, dramatic, superb la urma urmelor, plin de neprevăzut, ca-ntr-o piesă bine regizată. Alternări de scor, la București, Universitatea tot din Cluj primea gol după gol, nici vorbă să poată opri avîntul fenomenal al Progresului. Dar ca într-o romanță pentru prea tîrziu, acest elan nu a adus decît o tristă victorie, ca valsul la mort. Progresul ne părăsea tocmai în momentul cînd dovedea că posedă, în sfîrșit, o formație de mîna întîia...

Mai nostim era la Constanța unde Rapidulețul, după penibilul meci din Giulești, dregea busuiocul cu Farul, învingînd inutil și incredibil, la scor, după un meci de zile mari. Ciudățeniile fotbalului... Dinamo, și ea cîștigătoare sigură a campionatului, deci fără scuza emoției sugrumate, scotea afară un meci nul cu Steagul roșu, după o partidă cu goluri multe și după ce „Mopsul", ratînd un 11 m., pierdea ocazia de a fi singurul cîștigător al titlului de golgeter.

La drept vorbind, ultima etapă lasă să se înțeleagă multe. Iată Jiul. După un efort nemaipomenit și rezultate excelente, pierde la scor la Iași, unde Politehnica se instalează definitiv în mijlocul clasamentului, deși — dacă ar fi să ne luăm după punctele reale ce i-au fost furate — ar fi trebuit să se afle pe locul 3. Remarcabil mi se pare și rezultctul scos de C.F.R. Timișoara în fața Stelei : 0-0, arătînd cît de bine face ambiția și onestitatea unui vizător cum a fost Tache Macri. Credem că de mulți ani pastonații de fotbal nu regretă mai mult pierderea a două echipe cum sînt cele ce ne părăsesc în acest ceas !

În sfîrșit, la Bacău, Universitatea Craiova, după un început furtunos, și-a adus aminte că în deplasare (dacă exceptăm ceea ce a făcut la București de curînd) nu prea arată fioros și că locul 6 nu o deranjează deloc, deși, la drept vorbind, ar fi putut să scoată mult mai mult anul acesta pentru că ocazii au fost cu duiumul.

Deci, Dinamo campioană, Rapid pe locul 2, Steaua pe 3, U.T.A. în plutonul fruntaș. Felicitări și tot ce se spune în asemenea ocazii.

Înainte de a trece la analiza echipelor, trebuie spus că finalul acesta, mă gîndesc la ultimele trei sau patru etape, a fost cît se poate de palpitant și că interesul iscat în jurul lui s-a datorat mai ales celor aflați în subsolul clasamentului. Bun venit celor două foste divizionare A : Crișul Oradea și A.S.A. Tg. Mureș, de la care așteptăm fapte mari.